

[Tinning]

hr. Arentofts originalitet ret begrænset. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet er, at det nok er rigtigt, at jægerne i modsætning til alle os andre betaler for at bruge naturen, og det synes jeg heller ikke der er noget som helst galt i. Men jeg vil dog tilføje, at det er utrolig vanskeligt at betale sig fra en øget blyforurening f. eks. af vådområder, og jeg forstår stadig væk ikke, at sagen passende kan blive liggende i landbrugs- og fiskeriudvalget, fordi den har været der i mange år.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, nu skal vi vist snart stoppe, selv om det er noget, der optager os meget, men nu siger hr. Arentoft, at årsagen til, at han fremfører alt det om naturen, er, at han gerne vil dele sine glæder med os andre. Ja men der har vi det igen: det er, som om vi andre ikke kan opleve nogen glæde i naturen, undtagen hvis vi har en bøsse med. For den eneste forskel på hr. Arentoft og jeg, når vi færdes i naturen, må da være, at jeg ingen bøsse har med og hr. Arentoft sandsynligvis har en bøsse med. Hvorfor skulle jeg da ikke kunne opleve de samme glæder? Den eneste glæde, jeg ikke kan opleve sammen med hr. Arentoft, er at nedlægge noget i naturen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Der er af hr. Erik Andersen stillet forslag om, at forslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget, mens hr. Gade m. fl. har foreslået det henvist til miljø- og planlægningsudvalget. Da der således foreligger to forslag om udvalghenvisning, må der foretages afstemning. Jeg skal lade denne afstemning foretage i mødet i morgen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om tilvirkning og forhandling af margarine m.m.

(Lovforslag nr. L 11. Fremsat 13/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Andersen (S):

Også dette er en genfremsættelse, og jeg gætter på, at der ikke vil være ret meget at sige om det. Ved første behandling i november gav samtlige partier tilslutning til tanken, men jeg må erkende, at der i udvalget er kommet et par måske ikke særlig relevante spørgsmål, idet det ene lyder, om det er mere end én margarinefabrik, der har bedt om denne lov, og det andet er, hvilke lande der køber det. Jeg synes ikke, det er relevant, for der kan ikke være tvivl om, at hvis der er lande i verden, som ønsker at købe margarine af os, hvis det har et lidt større vandindhold, må vi have bemyndigelse til at lave margarine, som disse lande vil købe. Det er en naturlig ting.

Collet (KF):

Vi synes, dette lovforslag er nyttigt og fornuftigt, for det vil gavne produktion, eksport og beskæftigelse. Det konservative folkeparti kan tilsige velvillig udvalgsbehandling.

Gade (SF):

Det lovforslag, vi skal behandle, handler jo om at beskytte et margarinenavn. Jeg kan forstå, at vi nu skal give tilladelse til, at man fremover må producere et dårligere produkt og stadig kalde det margarine, men så dog kun sælge det til udlandet. Jeg synes, bemærkningerne ser rimelige ud, men jeg vil da gerne vide lidt mere, og derfor undrer det mig, at hr. Erik Andersen synes, det var urimeligt at stille nogle spørgsmål i udvalget. Når vi skal til udvalgsbehandling, vil jeg gerne støtte de to spørgsmål, der er stillet, for jeg vil altså gerne vide noget mere.

Det er svært at forholde sig anderledes til forslaget end at konstatere, at vi nu skal producere lidt dårligere margarine, men at det først og fremmest er udlandet, der skal aftage den, for dér kan vi altså sælge den. Det lyder sådan set rimeligt i hvert fald af hen-